

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Quibus modis impetretur, vt videamus omnia videntem: & eius rei
admirabile exemplum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

verentur, cæci sunt; & tanto cæciōres, si neque necessitatem videndi agnoscunt, atque idcirco, cum ante dicto cæco, non flagitant à Christo, vt videant, cæcitatēque deponant, agnitā præsentia Numinis omnia perspicuè cernentis, & recto ordine gubernantis. Hanc autem præsentiam si vident, iam non fiunt impatientes, neque offenduntur vlla re, præter opinionem, supraque captum illorum, contingente; sed quoties non capiunt, toties cum Dauide exclamant: *Iustitia tua, sicut montes Dei* (hoc est maxima, sicut maximi montes, qui in Scripturis per *montes Dei* intelliguntur) *Iudicia tua abyssus multa*, quæ non potest humanæ mentis acies penetrare. Quod autem non potest suis viribus, diuino auxilio efficit: id proinde, cum dicto cæco, quàm enixissimè est implorandum; cum præsertim, ad cauenda peccata, ad timorem, amorēque, & reuerentiam diuinæ maiestatis, ad omnem deniq; virtutem, ac religionem ipsam exercendam, præcipuum sit fundamentum, Deum credere vbique præsentem, & quidquid vbique geritur, contemplantem, moderantem, statuentem, aut permittentem.

Pfal. 35.7.

Quare, quos maximè amat, illis oculos aperit, vt diuinum oculum, Solis instar, lucidissimum, identidem, tanquam cynosuram, intueantur, dicantque: *Ad te leuaui oculos meos, qui habitas in calis. Ecce sicut oculi seruatorum, in manibus Dominorum suorū. Sicut oculi ancille in manibus Domina sua: ita oculi nostri ad Dominum Deum nostrum.* Qui sic ambulat, non ambulat in tenebris; non offendit, non offenditur, etiamsi rationem non capit; satis est illi, Deum aut fecisse, aut permisisse, omnia intimè lustrantem & æquissimè gubernantem. Qui hoc videt, non est cæcus, etiamsi aliam causam non videt. Exemplo est, qui dixit: *Media nocte surgebam ad confitendum tibi: super iudicia iustificationis tuæ.* Nam media nocte saltem hoc videbat, confitendum esse Deo, super iudicia iustificationis illius quantumuis occulta.

V.

Pfal. 122.2.

Pfal. 118.

Imploratur & impetratur hoc beneficium, aliquando vitæ sanctitate, aliquando oratione, aliquando vltro à Deo ingeritur, vt iustitia eius fiat manifesta. Ob vitæ sanctitatem Iosepho Mariam occultè dimittere volenti *Angelus Domini apparuit in somnis dicens: Ioseph fili David, noli timere accipere Mariam coniugem tuam: quod enim in ea natum est, de Spiritu sancto est.* En quantum mysterium cognoscere meruit innocentia! Alius sic orauit: *Seruus*

VI.

Matth. 1.20.

Pfal. 118.

uius sum ego : da mihi intellectum , vt sciam testimonia tua: Et. Iudicia tua doce me. Orauit & impetrauit. Petrus Damiani sic à parentis sui Damiani nomine vocatus , genere , religione , Cardinalatu , sanctitate , scriptis libris , & plurimis epistolis , valde nobilis , memorat , fuisse hominem virtutibus multis exornatum , sed præcipuè religione erga Deum , atque erga proximum , charitate , singulari , qui nullum sinebat abire à se , sine stipe , egenum . Ita sentiebat alienam miseriam , vti suam ; cum vnumquemque , vti se alterum , æstimaret . De illius vestibus nudi tegebantur , de illius mensa saturabantur famelici ; illius hospitio reficiebantur fatigati . Talis erat in hominum sermone , talis in oculis Dei . O quàm infirmæ sunt res humanæ ! Nemo tam innocens est , qui non possit in noxam cadere . Et sæpe in peccatum labuntur , qui videbantur stetisse , instar columnarum . Igitur iste bonus (cuius nomen omittit author , dum crimen prodit) qui antè sua solebat alijs donare , Auernali tentatione , eò abreptus est , vt iam raperet aliena . Nam porcum abegit , aut errantem excepit , immò interceptit , atque , ne inueniretur , in abstrusissimam speluncam clanculò inclusit . Hoc agit reorum , & maximè furum conscientia , quæ lucem odit ; quando erubescenda fecit , abscondendo offendit , se peccauisse . Rarò tamen non erumpunt etiam in hominum notitiam facinora , ne dum , vt Deo occultentur . Quare etiam hîc diuinus oculus vigilauit ; sed abigeus non considerabat , neque se videbat videri : vt videret , diuina misericordia fuit . Quàm verè dixit Seruator : *Beati misericordes , quoniam ipsi misericordiam consequentur !* Nam & hunc misericordem noluit Deus , etiam postquam excidit gratia , sine gratia perire . Errantem igitur ouem quæsiturus bonus pastor Christus denuo induit habitum pauperis . & crine incomposito ac demisso sordidatus stipem petit , à misericorde fure . O quantum est assueuisse liberalitati in pauperes ! In paupere , hospes excipitur ipse Deus ; quem proinde , sub veste pannosa , etiam iste excepit pecudis abactor , more ceterorû , in lares ductum . Nec satis fuit , excepisse domo ; sicut olim Abraham peregrinis solebat lauare pedes ; ita iste , qua parte sordidissimum putabat , lauare institit . Itaque ad caput oculos adiecit . Sed antè tondendum , quàm abluendum arbitrabatur . Quod dum suis manibus facit , dum iam frontem , iam tempora , iam occiput , ambit forfice , resecto capillitio , videt in auersa parte oculos emergere , propè Ianum ratus , qui antrorsum , ac retrorsum fingi-

tur oculatus. Admirari primum, postea obstupescere, deinde & cohorrescere cepit; nec potuit abstinere interrogatione curiositatis. Interroganti quid hoc prodigij, vel monstri esset, respondit pannofus hospes: *Ego sum Iesus, cui nihil est absconditum. Hi oculi, pecus à te abactum, & in specum detrusum conspexerunt: his displices, qui anterioribus antehac placuisti: his te aspicio, quia à te auersus licet, tamen video, quidquid agis.* Cum dicto videri desijt, sed non desijt tonsorem suum instruere, tacitis cogitationibus, stimulat. Ille enim ubi tam manifesto signo cognouit, facinus suum à diuinis oculis conspectum, erubuit, fleuit, & penitentia diluit maculam, quam habendi cupiditate collegit.

Plena est hæc historia documentis; sed ego, è plurimis, pauca selegisse, contentus ero. Non deducam enim quantam Deus clementiam exhibeat clementibus, & quàm sit liberalis erga liberales; quantàmue eius benignitati ianuam aperiat, qui pauperibus aperit suam domum; dicam, quantorum malorum causa sit cæcitas animi, arbitrantis, se à Deo non videri; nec illud possum omittere, quod Christus fecit, dum oculis prodigiosis, oculos alteri vel dedit, vel aperuit, cæcitatè que ademit. Qua adempta, verè ille vidit, Deum esse oculum omnia videntem, & Solem mundi omnia illustrantem, cuius & lux, & potentia ubique est diffusa; immò (quòd in Sole hoc corporeo non est) qui ipse, secundum suam substantiam, ubiq, totus diffusus est, vt S. Cyprianus ait: sicut anima hominis in corpore ubique tota est. *Nunc quid non calum, & terram, ego impleo? dicit Dominus, apud Ieremiam.* Et Paulus, vnus, ait, *Deus, & Pater omnium, qui est super omnia, & in omnibus nobis.* Verè ergo est Emmanuel, hoc est, *Nobiscum Deus.* Quem nobiscum esse, cæci isti non vident; non toties percussuri, si oculos haberent, apertos.

Hæc enim cognitio cogitatioque longè est efficacissima, ad homines à peccando absterrendos, ob reuerentiam diuinæ debitam maiestati. Cur longè à peccatoribus salus? quia iustificationes tuas nõ exquisierunt, ait Propheta. Multa peccata locum certum exigunt, latrocinij siluæ, adulterijs lustra, ebrietati tabernæ vinariæ, alijs vitij alia loca eliguntur: quem locum eliget peccaturus, in quo non conspiciatur à Deo? ibi in militiam, quo mitti solent discoli? at & ibi est Dominus exercituum. Proficiscetur in alias nationes, ad Gallos, Italos, Hispanos? at & ibi est Deus. Fugiet Viennam?

VII.

S Cyprian. I.
quòd Idola
dij non sint.
Iere. 23. 24.
Ephes. 4. 6.

VIII.

Psal. 118.

ac